

lige Aht af Thyen langs med Lillebelt; Enhver, der vil tage Kortet for sig, vil finde, at Breddalen ligger omtrent midt i den vestlige Deel af Thyen. Der er omtrent 3 Mill. derfra til Lillebelt og til Nordkysten af Thyen, og fra Breddalen til Middelfart vil Banen kunne føres omtrent parallel med Chausseen, og Banen vilde altsaa ikke derved, idetmindste ikke for Bends Herreds Vedkommende, blive ført synderlig mere vestlig, end om den bliver ført over Bispenbjerg. Hvad jeg lægger særlig Bægt paa, det er, at naar Banen bliver ført i den af mig antydede Retning, saa vil det derved blive muliggjort at faae lagt en Sidebane til Assens, idet der nemlig kun er omtrent 3 Mill. derfra til Breddalen; bliver Banen derimod lagt saaledes, at den kommer nær ved Bispenbjerg og næsten op til Vigersløv, vil det være aldeles umuligt nogeninde at faae en Bane ført til Assens i Forbindelse med Hovedbanen, da man ligesaa let kunde føre den directe fra Middelfart til Assens. Med Hensyn til mit Endringsforslag til § 2 om at forhøje 270,000 Rb. til 300,000 Rb. maa jeg bede bemærket, at jeg just ikke anser det som en simpel Følge af, at mit første Forslag vedtages; jeg antager nemlig, at Baner i Thyen overhovedet neppe ville kunne anlægges for 270,000 Rb. pr. Mill, idet Expropriationen vil blive endeel dyrere end i Jylland, og Terrainforholdene maastee ogsaa ere endeel ugunstigere. Jeg skal hermed anbefale mine Forslag.

Winther: Jeg skal fatte mig i den størst mulige Korthed, da Tiden er saa lang fremrykket. Jeg skal erklære, at det er en Selvfølge, at jeg, da jeg er Medlem af Fleertallet, er imod Mindretallets Forslag, men jeg maa tillige erklære, at jeg efter den Erklæring, den nuværende Indenrigsminister har givet angaaende den Brug, han vilde gjøre af Regjeringens Forslag, er ligesaa meget imod dette. Regjeringens Forslag har en tvetydig Charakter, det kan, høre vi, bruges til Anlæggelsen af en Kjøbstadbane, og det kan bruges til Anlæggelsen af en Gudenaabane. Det forekommer mig derfor, at de, der ville have Gudenaabanen sikret, blive nøbte til at stemme for

Fleertallets Forslag, og dersom der skulde være Et og Andet dert, som ikke er dem behageligt, saa kunne de jo til tredie Behandling stille Endringsforslag, for at faae dette rettet. Jeg vil i det Hele gjøre opmærksom paa, at vi jo ikke i dette Dilemma kunne tænke os at faae en Afgjørelse af Sagen. Der er endnu 6 forskellige Trin, som denne Sag skal gjenneigaae, førend den kan blive endelig afgjort. (R. i m. s. t. a. b.: Der er 100 Trin!). Nei, der er kun sex Trin, forsaavidt der er Tale om at fuldføre den i indværende Session. Det er min Overbeviisning, at der er en Stemning for Anlægget af en Længdebane i Jylland, og at der endnu i denne Session vil kunne træffes en Overenskomst, der, om den end ikke fyldestgjør Alle, dog af de Fleste vil findes taalelig, og det er derfor, jeg for mit Vedkommende, uagtet de Erklæringer, vi have hørt af den ærede Minister, ikke skal lade mig afholde fra at fastholde Fleertallets Forslag. Desuden maa man lægge Mærke til, at Ministeriet ikke har erklæret, at dette Forslag ikke kunde modtage saadanne Endringer, at det jo kunde blive brugbart; at det kan blive Gjenstand for Forhandling og Contractsafslutning med den Mand, med hvem der nu er contraheret om Tverbanen, tør jeg paa Grund af hvad der er udtalt af den ærede Ordfører ansee for givet. Til disse Par Ytringer skal jeg indskrænke mig, forsaavidt angaaer Sagen i sin Almindelighed. Jeg har stillet to Endringsforslag, som jeg med et Par Ord skal anbefale. Det ene af dem gaar ud paa, at der ogsaa skal contraheres om Anlægget af en Jernbane fra Viborg til Aalborg. Jeg finder, at Loven af 1853 giver disse Egne et ligesaa begrundet Krav paa, ved denne Lov at faae en Jernbane, som Tverbaneloven af 1857 giver de Egne, den angaaer, Krav paa en Jernbane; jeg vilde finde det ubilligt, om man ophævede Loven af 1853 uden strax at sætte noget Andet istedet. Man maa ogsaa lægge Mærke til, at det ikke er rigtigt, naar man siger, at der fortiden kun er bundet 8 Millioner Rb. til Anlægget af en Jernbane. Det er vel sandt, at der ved Contracten egentlig ikke er bundet mere end dette Beløb; men Loven af 1853 indeholder dog en Bemtyndigelse for Regjeringen til at anlægge en Længdebane